

هر تضیی - مدرسی چهاردهمی

قلب در زبان عرب

تألیف دانشمند محترم آقای دکتر صادق کیا

زبان شناسی و شناخت لهجه‌های محلی یکی از رشته‌های دقیق علم لغت است، دانشمندان بزرگ فقه اللغة و علم اللغة سالیان در آن کار می‌کنند و کتابها و رساله‌های نفیسی درین باره تألیف نموده و مینمایند.

در هر یک از دانشکده‌های ادبی جهان رشته‌ای از تخصص زبان را در لغت شناسی فرار داده‌اند.

فضای پر کار و هوشمند عمری را در تدوین و تألیف آن صرف می‌کنند، شناخت لهجه‌ها و اختلاف لهجه‌هم از شیرین ترین رشته‌های زبان‌شناسی است، میتوان با آشنائی به اختلاف لهجه‌ها روابط یک ملت، عادات و رسوم، عقاید و اخلاق مردم را با هردم و ملت دیگر شناخت، اشتراک فکری و روانی مردم دو شهر یا دو دهستان یا چند ملت را با هم سنجید.

بگواهی تاریخ دانشمندان لغوی ایران در قرون وسطی در زبان عرب سالیان دراز کار کردند و صدھا کتاب و رساله در لغت عرب تألیف نمودند که تا امروز مورد توجه فضلا و دانشمندان عربی زبان است.

تاریخ ادبیات عرب نام بزرگان ایران را که صاحب کتاب لغت بزبان عربی هستند به بزرگی و احترام یادآور می‌شود، کدام ادب و دانای عربی است که نام جوهری صاحب صحاح، فیروز آبادی صاحب قاموس، سید علیخان صاحب طراز اللغة، صاحب بن عباد مؤلف کتاب المحيط در لغت عرب را ندادند.

کتاب معیار اللغة تأليف میرزا محمد علی شیرازی (۱) در دو جلد که در ایران چاپ شد شاید آخرین کتابی باشد که تأليف دانشمند لغتشناس ایرانی بزبان عربی است که حقاً ابن درید زمان خود بشمار می‌رفت و کتاب دیگری بنام فرائد اللغة در لغت قرآن و حدیث تأليف نمود که هنوز چاپ نشده است.

در گروه فضایی معاصر تنی چند انگشت‌شمار در زبان شناسی و لغت‌کاری کنند که نتیجه مطالعات آنان ارزش بسیاری دارد.

دکتر محمد معین صاحب کتاب فرهنگ فارسی در پنج جلد که شاهکار لغت - نویسی در عصر ما است فراموش نشدنی است (خدایش شفا بخشد)، دیگر از فضایی نامی ما که در علم لغت و لهجه شناسی صاحب نظر بشمار می‌آید:

دکتر صادق کیاست، کتابی بنام قلب در زبان عرب تأليف و منتشر ساخت که از دقیق ترین کتابها در رشته لغت شناسی بشمار می‌رود.

این کتاب نفیس سرآغاز یک سلسله از کتاب‌ها و رساله‌هایی است درباره اختلاف لهجه‌ها، علم اللغة، فقه اللغة مؤلف فاضل و دقیق کتاب قلب در زبان عرب با آخرین روش دقیق علمی کتاب خود را تأليف و منتشر ساخت.

چنان‌که در آغاز کتاب نفیس خود «قلب در زبان عرب» گوید.

پس از چندی دریافت که در آن واژه نامه‌ها بسیاری از ماده‌ها و واژه‌ها به دو یا چند صورت که مقاوب یکدیگرند یاد شده‌اند و قلب پایگاه بلندی در گسترش زبان عربی دارد.

۱ - میرزا محمد علی شیرازی از شاگردان حوزه علمی حاج محمد کریم خان کرمانی پیشوای سلسله شیخیه بود نگاه کنید بکتاب شیخی گری - بایی گری تأليف مرتضی مدرسی چهاردهی چاپ فرغی تهران.

دانشمندان پیشین پی برده اند که قلب یکی از سنت های عربی است و آن را یکی از پایه های گسترش این زبان می شمردند و گاهی آن را به همان نام « قلب » و زمانی به نام « :

اشتقاق کبیر (۱) » یا « قلب مکانی (۲) » می خوانند . برخی از آنان در کتابهای خود فصلی جدا کانه درباره قلب نوشته و نمونه هایی از آن داده اند . یکی از آنان « احمد بن فارس » است که در سده چهارم هجری می زیسته .

او در کتاب خود « الصاحبی فی فقہ اللغة و سنن العرب فی کلامها » (فاهره ۱۹۱۰ میلادی صفحه ۱۷۲) چنین می نویسد « ومن سنن العرب القلب و ذلك يكون في الكلمة و يكون في القصة فاما الكلمة فقولهم جذب و حبذ وبكل و لبك و هو كثير وقد صنفه علماء اللغة .

ابو منصور عبدالملک ثعالبی که در سال ۴۳۰ هجری در کنشته در کتاب خود « فقه اللغة و اسرار العربية » (فاهره ۱۳۱۷ صفحه ۳۰۲) « فصلی با عنوان « فی معرفة القلب » نوشته عبدالرحمن جلال الدین سیوطی در « المزهر فی علوم اللغة و انواعها » و در آن سخنان برخی از پیشینیان را در این باره با نمونه های فراوان آورده است (۳) . مؤلف دانشمند کتاب قلب در زبان فارسی چون بررسی دامنه داری رادر زبان عربی آغاز کرده بود بر آن شد که همه مقلوب های آن زبان را گرد آورد .

- ۱ - در برابر « اشتقاق صغیر » که ساختن اسم فاعل و مفعول و جز آن است از ماده و در برابر « اشتقاق اکبر » که « ابدال » بدل شدن حرفی به حرف دیگر است .
- ۲ - در برابر « قلب صوتی » که بدل شدن همزه و حرف های عله به یکدیگر است .
- ۳ - نگاه کنید به « المخصوص » از ابن سیده (جلد ۱۴ ، صفحه ۲۷ - ۲۸ و « المذهب » از ابوالفرح عبدالرحمان بن علی الجوزی (بنداد ۱۳۴۸ صفحه ۳۰ - ۳۱ و به « العصائص » از « ابی الفتح عثمان بن حبیبی فاهره » بخش نخست ، ۱۳۳۱ .

برای این کار سه فرهنگ عربی بهارسی «منتهی الارب فی لغات العرب از میرزا عبدالرحیم صفوی» پوری تهران ۱۲۹۷ - ۱۲۸۱ طرح از جمال القرشی ، ابوالفضل محمد بن عمر بن خالد «کانپور ۱۹۲۸ ترجمان اللغة » ترجمه فارسی قاموس فیروز - آبادی از محمد بن یحیی بن محمد شفیع فزوینی (تهران ۱۳۰۳ - ۱۳۰۸) را برگزید و در آنها از آغاز تا انجام نخست معنی هر ماده و معنی مشتقهای آن و سپس معنی مقوله های آن ماده و مشتقهای آنها را بیرون نویس کرده واز پهلوی هم نهادن آنها واژه های مقولوب را بدست آورد :

کتاب واژه های طبری یکی دیگر از تالیفات ارزش دار دکتر صادق کیاست که نباید آن را فراهم نشود .

رساله نقطویه یا پسیخانی که مجموعه ای از آراء و عقاید مذهب نقطویه است تأثیف فیضی است از مؤلف کتاب قلب در زبان عربی .

تألیفات دیگر مؤلف داشتند از تصحیح معیار جمالی ، مجمع الامثال محمد علی هبله رویی ، واژه نامه کرانی ، ماه فروردین روز خرداد ، چند نمونه از متن نوشته های پهلوی و تأثیفاتی دیگر که هر یک از آنها در خور توجه اهل فضل و دانش می باشد .

پرستال جامع علوم انسانی

بعشق هر چند هم رنج آور و جان گزا باشد ایمانی محکم داشته باش
و راه دل خود را بروی مسدود مساز .

(ناگور)